

3833

संस्कृत
संस्कृत

कथा

अनंत कथा

११०/५ ४

(1)

श्रीगणेशायनमःअथकथा॥स्तत उवाच॥अरण्येवर्तमानास्तेपांडवादुःखकृशिताः॥रुष्णं दृष्ट्वा महात्मानं प्रणिपत्य यथाक्रमं॥१॥युधिष्ठिर उवाच॥अहं दुःखाग्निसंतप्तोऽन्नादग्निः परिवारितः॥कथं मुक्तिं र्वदास्माकं अनंता दुःखसागरात्॥२॥श्रीरुष्ण उवाच॥अनंतव्रतमस्यन्यसर्वपापप्रनाशनं॥सर्वकामप्रदं नृणां स्त्रीणांचैव युधिष्ठिर॥३॥युधिष्ठिर उवाच॥देवकेन विधानेन व्रतमेतदुदीक्षितं॥एतद्दिस्तरतः सम्यक्वक्तुमर्हसि माधव॥४॥रुष्ण उवाच॥शूकपक्षे चतुर्दश्या मासि भाद्रपदे शुभे॥तस्यानुष्ठानमत्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते॥५॥युधिष्ठिर उवाच॥रुष्णकोयं त्वया ख्यातो यो नंत इति विश्रुतः॥किं शेषनागो वा हि स्याद नंतस्तक्षकस्मृतः॥६॥परमात्माश्चानंत उता हो ब्रह्म कथ्यते॥कषक एषो नंत संज्ञो वै तथ्यं मे ब्रह्मि केशव॥७॥श्रीरुष्ण उवाच॥अनंत इत्यहं पार्थ मम रूपं निबोधय॥आदित्य रथवेगे नयः काळ उपपद्यते॥८॥कलाकाष्ठा मुहूर्तो दिदिन रात्रिं शरीरवान्॥पक्षमासास्तु वर्षाणि युगकल्पव्यवस्थया॥९॥यो यो काळो मया ख्यातो सो नंत इति की

(2)

र्तितः ॥ साहं लोकेवती ० षोडशो भ्रुवो भ्रावता रणात् ॥ १० ॥ दानवानां विनाशाय साधूनां पालनाय च ॥ माविध्य नंतं त्वपार्थ
रुष्णं विष्णुं हरिं शिवं ॥ ११ ॥ ब्रह्माणं गणस्क रं विष्णु सर्वव्यापी न मीश्वरं ॥ विश्वरूपं महाकायं सृष्टिस्थित्यंतकारणं ॥ १२ ॥ प्रयथा
र्थं तु पार्था विश्वरूपं प्रदर्शनं ॥ पूर्वमेव महाबाहो योगिष्येद्यमकल्पं ॥ १३ ॥ विश्वरूपमनंतं च यस्मिन्निद्राभ्रतुर्दश ॥ च सवो
ष्टौ द्वादशादित्या रुद्रा एकादशानिलाः १४ ॥ सप्तर्षयः समुद्राश्च पर्वता सरितो द्रुमाः ॥ नक्षत्राणि दिशो भूमिः पातालं भूर्भुवादिकं १५ ॥
माकुरुष्वात्र संदं हः साहं पार्थ न संशयः ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रह्म माहात्म्यं विधिं वदं वर ॥ १६ ॥ किंपुण्यं किंफलं चास्व
घनुष्ठा नवतानृणां ॥ केन वा दोषोपराचीर्णं मर्त्यलोके प्रकाशितं ॥ १७ ॥ एतत्समस्तं विस्तार्य ब्रूयन्तं ब्रह्मं हरं ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ आ
सासुराकृतयुगे स्रमंतो नाम वैद्विजः ॥ १८ ॥ वसिष्ठगोत्रे चात्मनो स्वरूपां च भृगोः सुतां ॥ १९ ॥ शीलानामसु शीलानां सार्धतेषु
नृवैर्मनि ॥ माता च तस्या कालेन ज्वरदाहेन पीडिता ॥ १९ ॥ विननाशनदीतीरे मृता स्वर्गपुरं ययौ ॥ ४० ॥ पुंसः सः सः पुनः स्रमंतो
पितृभ्यो न्योवे

(3)

उपयेमेविधानेन कर्कशा नामनामतः ॥ दुःशीलां कर्कशां चंडीं नित्यं कलहकारिणीं ॥ २१ ॥ सापित्रीलापितुर्गेहे गृहान्वनरतापरा ॥
कुड्यस्तने गृहद्वारे देहली तोरणादिषु २२ ॥ चातुरंगकवर्णेश्वरी लघीत सितोसितैः ॥ स्वस्तिकैः शंखपद्मैश्च अर्चयंतो पुनः पुनः २३
पिता दृष्ट्वा स्मृतेन स्त्री चिह्नं ज्योवने स्थितां ॥ कस्मै देयामया शीला विना यच्च सुदुस्वितः ॥ २४ ॥ एतस्मिन्नंतरे का लोकों दि
ष्यो गृहमागतः ॥ पिता ददौ मुनीं द्राय कौं दिण्या यश्च मे दिने ॥ २५ ॥ गृहोक्तविधिना तत्र विवाहमकरोत्तदा ॥ निर्वृत्योदाहि
कंतत्रोक्तकर्कशादितः ॥ २६ ॥ किंचिच्चिह्नं यादिकं देयं जामातुः परनायकं ॥ तच्छुत्वा कर्कशा कुक्ष्याप्रोत्सार्थं गृहमंडनं ॥ २७ ॥ कपाटं सु
स्थिरं बध्वा प्राहृष्वो गम्यतामिति ॥ २८ ॥ ज्योवसिष्ठवर्णेन पाथे यमकरोत्तदा ॥ २९ ॥ कौं दिण्योपि विवाह्यनां पाथि गच्छन् शनैः शनैः ॥
शीलां सुशीला मादाय न वोढां गोरुथेन च ॥ ३० ॥ माध्याह्ने भोज्यवेलायां समुत्तीर्थनं शीतटे ॥ ददर्श शीला सा ॥ स्त्रीणां समुहं र
क्तवाससां ॥ ३१ ॥ चतुर्दश्यामर्चयंतं भक्तमा देवं पृथक् पृथक् ॥ उपगम्य शनैः शीला पप्रच्छ स्त्री कटंबकं ॥ ३२ ॥ आर्याः कि

६ हा ६

(५)

मेतद्भूतकिं नाम - व्रतमीदृशं ॥ ता उचुर्षोषिता सर्वा अनंतो नाम विश्रुतः ॥ ३२ ॥ सा ब्रवीतीदृह मण्यतत्करिष्यव्रतमुत्तमं ॥ विधानं कीदृ-
शं चास्य किं दानं कस्य पूज्य जनं ॥ ३३ ॥ स्त्रिय ऊचुः ॥ स्नात्वा नतं समभ्यर्च्य मंडले गंधपुष्पकैः ॥ धूपदीपैश्च निवेद्यैः पीतवस्त्रादि-
निश्चयैः ॥ ३४ ॥ शीले प्रसूतस्य पक्षान्ते पुन्यामघृतपाचितं ॥ अर्घ्यं विप्राय दातव्यं अर्घ्यं मामनिभोजयेत् ॥ ३५ ॥ कर्तव्यं तु
नदीतीरे विधानव्रतमुत्तमं ॥ तस्याग्रतो दृढं सूत्रं कुंकुमोक्तं सुदोरकं ॥ ३६ ॥ चतुर्दशमं धियुक्तं वामे करे तलेन्यसेत् ॥ मं-
त्रेणांनेन राज इ नववर्षाणि पंच च ॥ ३७ ॥ अनंतसंसारं महासमुद्रमग्नं समभ्युक्षरवास्तुदेव ॥ अनंततृपी विजयो जयस्य ह्य-
नंतं सूत्राय नमो नरेत् ॥ ३९ ॥ असंसारं गह्वरगुहासुसुखं विदुर्वांछंति ये कुरु क्रौलोद्भवशतसत्याः ॥ स एष ज्येष्ठः त्रिभुवने राम न-
तदेव बभूव निदक्षिणकरे चरदोरकंते ॥ ध्यात्वा नारायणं देवं अनंतं विश्वतो मुखं ॥ आचार्यं पूजयेद्दादौ तोषयेद्दक्षिणादिभिः ॥ ४१ ॥ प्र-
तिवर्षं नवं सूत्रं यावद्भूतं समापयेत् ॥ प्राप्ते चतुर्दशे वर्षे कुर्याद्दद्याप न ह्यनृप ॥ ४२ ॥ मंत्रेणां दोरकं बध्वा भोक्तव्यं स्वस्थेन सा ॥ मुक्ता-
वांसे ब्रजे ह्ये रमणीले प्रोक्तं व्रतं तव ॥ सापित्रीला व्रतं चक्रे करे बध्वा सुदोरकं ॥ ४५ ॥ पाथे यशोर्विप्राय दत्त्वा मुक्तास्वयं तथा ॥ पु

(5)

न र्जगमसंहृष्टा गोरथेन स्वयमाश्रमं ॥ ४६ ॥ मर्तासहे वशनकेः प्रत्ययस्तक्षणादभूत् ॥ तेनानंतप्रभावेन बभौ गोधसंकुलं ॥ ४७ ॥
 गृहाश्रमं श्रिया युक्तं धनधान्यादिसंपदः ॥ अकुलं व्याकुलं रम्यं सर्वत्रातिथिपूजनं ॥ ४८ ॥ सापि माणिक्यकांची भिनुक्ता हारैर्विभूषिता ॥
 दिव्यांबरधरा छन्नासावित्री प्रतिमा बभौ ॥ ४९ ॥ कदाचिदुपविष्टायं कौण्डिण्येन महत्तमना ॥ शीलो हस्तमुले तु दृष्ट्वा बभूव सुदारकं ॥
 किमिदं दोरकं शीले मम वश्याय कल्पितं ॥ शीलो वाचा यस्य प्रसादात्संजाता धनधान्यसंपदः ॥ ५० ॥ पुक्तिमुक्तिप्रदं चैव ह्यं
 नं मेव्यं महाव्रतं ॥ कोन इति जल्पस्तन्नुवतानेन पादव ॥ ५१ ॥ शीलाया हस्तमुले तु साक्षे पात्रे टितं रुषा ॥ द्वित्यं ज्वालाकुले बभौ हा
 हा कृत्वा प्रधावति ॥ ५२ ॥ शीगृहीत्वा लहरीं शीरभां देविनिधिपत् ॥ तेन कर्मविपाकेन तस्य श्रीश्रद्धयंगता ॥ ५३ ॥ गोधनंतस्करे
 नीतं गृहं भग्नं धनं हतं ॥ स्वजनैः लहो नित्यं मित्रश्रेयतथानृप ॥ ५४ ॥ अनंताक्षेपदोषेण दारिद्र्यं पतितं गृहं ॥ न कश्चिद्दत्ते लोके तेन सा
 र्थं युधिष्ठिर ॥ ५५ ॥ ततो जगाम कौण्डिन्यो निर्वेदाद्गृहं न वनं ॥ विह्वलः प्रययौ पार्थशोरण्यं जनवर्जितं ॥ ५६ ॥ व्रतं निरशनं कृत्वा
 ब्रह्मचारी जपन् हरिं ॥ तत्र पश्यन् महाव्रतं फलितं पुष्पितं तथा ॥ वर्जितं पश्चिं स घातौ कीटकेर्न मरे बस्तथा ॥ तमपृच्छ दिजानंत

या ३

(6)

त्वया दृष्टो महाद्रुमः ॥ ६९ ॥ इत्युक्तः सोऽप्युवाचैनं नानंतं वेदस्य हं द्विजं ॥ एवं निराकृतस्तेन गंगो ददर्श सवत्सकां ॥ ७० ॥ तृणमध्ये
प्रधावंति इतश्चेतश्च पांडवः ॥ सोऽब्रवीत्सिनु कब्रुहियद्यनंतस्त्वमतः ॥ ६९ ॥ गोरप्यवाच ॥ ततो ब्रजन्द ददर्श गिगो वृषोऽशादूले स्थितौ
॥ ६२ ॥ तौ ते ब्रजन्द ददर्श गिरम्यं पुष्करणीं द्वयं ॥ अन्योन्यजलकं ह्युलूखीचीपर्यंकसंकुलं ॥ ६३ ॥ छन्नं कमलह्युरैः कमलोत्तमं
दितं ॥ सेवितं नदौ हैसै चक्रवाकः गणैः र्वकैः ॥ ६४ ॥ तमपृच्छ द्विजो नंतः नो माभ्यां न च वीक्षितः ॥ ततो ब्रजदृश गिगर्दं कुंजरं तथा ॥
॥ ६५ ॥ ताव प्रपृच्छेद्रस्तनावाभ्यां किं न वीक्षितः ॥ तथैव च न मा कर्णवाते नैव बभूव यथा लरुः ॥ ६७ ॥ पपात १२ मौ कौडिन्या मूर्च्छितो विष
सादह ॥ तस्मिन्क्षणे स्फुर्निर्वाणः स्वयं मैथौ देजनादनः ॥ ६८ ॥ सप्रधानं तं रूपी च प्रत्यक्षः समजायत ॥ वृक्षब्राह्मणरूपेण इत एहीवो
त्युचंत ॥ ६९ ॥ विवेश प्रित्वा स्वग्रहं गृहीत्वा दक्षिणे करे ॥ स्वांपुरीं दशयामास दिव्यनारी नरे युतं ॥ ७० ॥ तस्यां निविष्टमात्मानं वरं सिं
हासनं श्रुत्वा ॥ पार्श्वयोः शरवचक्रासि गदागरुडशोभितं ॥ ७१ ॥ दर्शयामास विनाय पूर्वोक्तं विश्वरूपिणं ॥ ॥ विभूतिभे

(7)

दैश्रानंतेरनंतं परमेश्वरं ॥७२॥ तं दृष्ट्वाथ द्विजेनंतं वाष्प गद्गयागिरा ॥ पापोहं पापकर्मी हं पापात्मा पापसंभवः ॥७३॥ आहिमा
ह्यपयानंतशरणागतवत्सल ॥ तव पादयुगौ जेमन्मूर्धानमरायेते ॥७४॥ तच्छ्रुत्वा नंतदेवोपि ददेत स्मै वरत्रयं ॥ दाय्य नाशने
धर्म्यविष्णुकोकं चशाश्वतं ॥७५॥ प्रतिगृह्य द्विजेथाह स्वोमिनंतैकमेयेश्विताः ॥ कश्चतः कोरुपः कागौ किंचुपुणीद्वयं ॥७६॥ कः ख
रः कुंजरः श्रैवतथ्यं मे ब्रुहिकेशव ॥ अनंतठवाच ॥ स च तवृष्टेने विप्रो सोऽसुविद्वानपि गर्वितः ॥७७॥ उगसीद्विद्यां न च प्रादाच्छिभ्यस्तरु
तौगतः ॥ सागौर्वसंधरो दत्तानिष्कलाया त्वये रिता संचयोऽप्यथ योऽप्युपलोभेन स्वयं कृतः ॥ धर्माधर्मौ व्यवस्थानंतच्च पुरि
णीद्वयं ॥७८॥ खरकोचस्य यादृष्टुः कुजरो चर्मविक्रयी ॥ प्राप्तुं गालोसनंतो हं गुहारांसास्तारकः ॥ इत्युक्तं ते मया सर्वं विप्रगच्छ
पुनर्गृहं ॥ वानंरो व्रतंतत्र नववर्षाणि पंचव ॥ ततस्तुष्टः प्रदास्यामि नष्टत्रस्थानमुत्तमं ॥ कल्पस्थापीसंमान्त्वा दृश्यस्यपिसो
ज्वलः ॥७९॥ इह मुक्ता तु विपलां भोगान् यन्मनसे स्थितान् ॥ पुत्रपौत्रैः परिवृतो ततो मोक्षमवाप्स्यसि ॥८०॥ इति दत्तावरां

(४) देवसूत्रैवांतरधीयत ॥ कोटिभ्योपि गृहं गत्वा च चारुव्रतमुत्तमं ॥ ६७ ॥ शीलाया सह घृतीमा भुक्त्वा मो गान्यथेयितान् ॥ अं
तैजगाम च स्वः स्वर्गनक्षत्रं च पुनर्वसुं ॥ ६८ ॥ अनंतव्रतधर्मेण सम्यचीर्णेन पांडव ॥ कुरैर्जेवै पुराचीर्णं हरिश्चद्रादिभिस्तथा
॥ ६९ ॥ सगरेण दिक्पितृव्रतं चीर्णं महाभृततां ॥ अनंतव्रतधर्मेण प्रसंराज्यमकंटकं ॥ ७० ॥ त्वमप्येतद्भूतं राजन्स्य चाराज्यम
वाप्ससि ॥ एतत्ते कथितं रात्रतानाभुत्तमं व्रतं ॥ ७१ ॥ यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र ते संशयः ॥ यद्दं शृणुयान्नि संश्रावयत्स
माहितः ॥ सिध्यंति सर्वकार्याणि ततो मोक्षमवाप्नुयात् ॥ एतत्तं ॥ ये च शृण्वन्ति सततं सेपठन्ति च मानवः ॥ ते सर्वपापानि मुक्ताः या
स्यंति परमां गतिं ॥ ७२ ॥ इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे रुष्ययुधिष्ठिर उक्ते अनंतव्रतकथासंपूर्णं ॥ शक १७७७ राक्षसनाम संव
त्सरे अश्विन शुद्ध तृतीया रविवासरे एतस्मिन्दिने मराठे करापनायाक यज्ञेश्वरे लिखितं ॥ श्रीमदंतीर्पणमस्तु श्रीः ६
अनंतस्य कथेषामेति खितोच्येयथा मति ॥ अवधावाक्यवधावापामे हृष्ट्वाथक्षाम्यतां ॥ ऋग्यादाब्दे श्वयुजिनो तृतीयायां दिने तथा

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com